

КУКЛА

(сценарий за научно-фантастичен филм)

Марио Милушев

02.08.2008, © Всички права запазени

e-mail: mmilushev@abv.bg

<http://www.ma-uni.com>

ИНТ. АПАРТАМЕНТ/СПАЛНЯ - НОЩ

Тишина.

Внезапно прозвучава телефонен звън.

Една ръка се подава изпод завивката. Напипва телефона. Друга ръка се пресяга и щраква нощната лампа.

Приглушена светлина осветява леглото. Часовникът до лампата показва 5 часа сутринта.

МАКС, на 45, писател и журналист, се поизправя на лакът, с притворени очи и със слушалка, долепена до ухото му.

МАКС

(сънено, но ясно)

Да.

От телефона се чува въбуждения и бодър глас на БОБИ, който звучи умолително.

БОБИ

(от телефона)

Ало? Спиш ли? Извинявай, но...

Хайде, наметни нещо и прескочи до редакцията.

Макс постоява седнал на леглото, за да се разсъни. Протяга ръка и неохотно намята белия халат, прострян от другата страна на леглото. Става и влиза в банята.

Докато Макс се къпе, виждаме спалнята, над която висят две

снимки в рамки.

На снимката отдясно Макс стои прав заедно с Боби и други официални лица на фона на току-що построения небостъргач на информационния гигант ИК (Информейшън Корпорейшън) – основателите на фирмата.

Отляво е другата снимка – университетска аудитория. Официално облечени лица с униформите на университета. Макс е в центъра, с тъмночервена мантия и черна шапка с пискюл. Държи в ръце току що защитената си дисертация на тема: ПРОБЛЕМАТИКА НА ВЪЗКРЕСЕНИЕТО.

Между двете снимки е закачена бележка с ръкописен текст, нанесен от черен флумастер: ЧОВЕКЪТ Е МЯРКА ЗА ВСИЧКИ НЕЩА.

Макс излиза от банята и включва осветлението в стаята. Подсушава се спокойно, без да бърза.

МАКС

(клати глава)

Този мой шеф Боби... "Паника".

Скрил се за малко в кухнята, се появява с чашка кафе в ръка. Сяда на края на леглото. На масичката пред него е отворен свръхтънък лаптоп.

Макс седи замислен, отпива от кафето и от време на време хвърля разсеян поглед към лаптопа.

МАКС (З/К) (CONT'D)

...За какво ли съм притрябвал на началника си? Най-вероятно... хм, за да ме уволни.

И ще е прав. Кой работодател плаща заплата на служител, който по цял ден мързелува и си стои в къщи, вместо да ходи на работа? Пък бил той и най-добрия му приятел?

Все едно... Спускам се по нанадолнището, без да съм открил СМИСЪЛА НА ЖИВОТА. Няма събитие, което да е в състояние да ме впечатли...

Неохотно става и облича елегантен, но небрежен костюм: тънко черно поло, сиво сако и черен панталон. Намята светъл синкавосив дълъг шлифер с вдигната яка. Проверява си джобовете, въздъхва уморено и излиза без ентузиазъм.

Вратата на стаята се затваря отвън.

ИНТ. КАБИНЕТ – ДЕН

Вратата се отваря отвън и влиза БОБИ (55 годишен, тъмнокож, в

черен костюм, бяла риза, черна вратовръзка), който въвежда Макс в кабинета си. Киселата му физиономия издава зле прикрита угриженост.

БОБИ
(делово, но приятелски,
предразполагащо)
Сядай!

Макс се настанява на дивана срещу вратата. Подпира с две ръце брадичката си и заглежда Боби с интерес.

Боби сяда на креслото срещу него и го изглежда косо. Двамата постояват няколко мига, втречени един в другито.

МАКС (З/К)
Шефът ми е порядъчен мъж. От онези типове, които не блестят с талант, но с повечко труд, нерви, провали и чувство за дълг успяват да доведат започната работа до приемлив завършек. С Боби сме нещо като приятели, макар всеки да тълкува приятелството по своему. С две думи: разбираме се.

Боби не издържа на "очната ставка", става и започва да се разхожда нервно из кабинета.

БОБИ
(вътрешно кипи, замислен
за нещо си)
Ето какъв е проблемът. Към редакцията ни се отправят сериозни обвинения. Не сме си гледали съвестно работата...

Макс въздъхва.

МАКС (З/К)
Ей сега ще ме уволни...
Всъщност, все ми е едно, въпреки че кой няма нужда от пари?

БОБИ
(поуспокоен, уж небрежно)
Важни събития ни се изплъзват от вниманието. Сигурно си чул за новия Франкенщайн?

Внезапно се обръща и поглежда Макс изпитателно.

Въпросът сварва Макс неподготвен – очаквал е друго развитие на разговора. Отначало трепва, но се успокоява и продължава да наблюдава Боби с любопитство, подпрял брадичка върху сключените си ръце.

Боби не може да скрие угрижеността си, докачен от предизвикателния поглед на Макс.

БОБИ (CONT'D)

Нямаше да се чувстваш толкова спокоен, ако беше на мое място. От цяла седмица не ме оставят на мира. Особено тия – как им беше името... – от движението за мир. Обвиняват ме, че крия истината. Хвърли поглед на това.

Боби подхвърля на масата пред Макс папка с материали.

БОБИ (CONT'D)

Заплашват, че ако не вземем отношение, ще бойкотират работата на корпорацията. Изпратих две талантиливи момчета да проучат въпроса. Върнаха се с разкрасени лица...

Боби попива потта от челото си.

МАКС

(искрено се учудва)

Значи не са успели да разберат нищо?

Разлиства материалите. Папката съдържа изрезки от вестници с разнообразни заглавия: "Военни роботи – роботи убийци!", "Война между машини и хора?", "Ще загиваме не от човешка ръка!"

МАКС (CONT'D)

(чете)

"...Революционни открития в науката! Технологиите ще променят живота ни неузнаваемо..."

(прелиства)

"Създаден е робот, годен да замести войника!" "НАЙ-СЪВЪРШЕНОТО ОРЪЖИЕ!"
"Машините вече притежават мислене, подобно на човешкото..."

Макс примигва учудено, разлиства още, затваря папката.

Извърта глава и с лека усмивка поглежда през рамо.

През огромните стъкла на небостъргача – от високия етаж, на който се намират, наднича синьото утринно небе. По-надолу – необятен горист парк покрива километри околоръст. В близост – в ниското, се вижда част от града.

Боби го наблюдава нервно и някак умолително. След малко – поуспокоен, сяда зад бюрото.

Макс спокойно извърща глава към Боби. Остава папката на масичката пред себе си.

МАКС (CONT'D)

(с маниера на
професионалист)
Измислици. Не разбирам защо трябва
да се тревожиш.

БОБИ

(дълго търси подходяща
дума)
Тази работа е НАИСТИНА сериозна,
Макс!

МАКС

Не вярвам.

Става и понечва да си тръгне.

С неочаквана за фигурата си ловкост Боби скача насреща и му препречва пътя към вратата.

БОБИ

(нервно, почти вика)
Хей, чакай, чакай! Не бързай да се
измъкнеш току-така! Нали си ми
приятел?...

Макс въздъхва. Сяда с неохота.

МАКС

(укорително)
Е, и какво искаш от мен?

БОБИ

(диша учестено)
Да проучиш въпроса.
(удря с юмрук по бюрото)
Да разбереш какво, по дяволите,
става там!

Боби изсумтява, сяда, поуспокоява се.

БОБИ (CONT'D)

Така и не разбрахме откъде е
изтекла информацията. По всяка
вероятност не от правителството. До
военните пък не можеш припари. Но
слухът се носи. Наше е задължението
да осведомяваме обществеността. В
противен случай ще ни линчуват...

Изкашля се. Продължава бавно и патетично.

БОБИ (CONT'D)

Хората са прави. Дават пари и искат

да получат насреща истината. Ние сме очите и ушите на обществения морал и съвест. Не можем да останем безучастни.

(неочаквано делово))

Трябва да отидеш...

МАКС

(с изненада)

Да отида ли? Къде?

БОБИ

(помълчава победоносно)

В леговището на звяра... Във военната база на ГО-ЛЯ-МО-ТО ПЛАТО!

МАКС

Голямото плато? Най-непристъпното място за журналисти в целия свят? Че кой ще ме пусне там?

БОБИ

(уверено)

Всичко е уредено. Ти просто трябва да отидеш и да разбереш какви ги вършат...

МАКС

Кога заминавам?

БОБИ

Когато сметнеш, че си готов. Не се грижи за хонорара. Ще останеш доволен.

Макс въздъхва примирено, става и тръгва към вратата.

БОБИ (CONT'D)

Макс!

Макс се обръща.

БОБИ (CONT'D)

(умолително)

Виж, разбери какво става там...

Макс!

Макс се обръща и излиза мълчаливо.

ЕКСТ. ГРАДСКИ ПЕЙЗАЖ - УТРО

Широка пешеходна улица между няколкоетажни сгради със смесена архитектура - снежна киша. На фона им се извисява контрастиращия тънък силует на ултрамодерен синкав остъклен

небостъргач с надпис: ИК. Формата му наподобява латинската буква "I". Утринното слънце поглежда изотзад.

Делнична суетня. Минувачите бързат за работа.

Измежду тях се появява фигурата на Макс. Крачи спокойно по отсрещния тротоар, с ръце в джобовете и с вдигната яка.

Прекосява улицата и спира до будка за вестници. Купува няколко заглавия и продължава.

Живописна книжарничка. Макс влиза. След малко излиза, като носи под мишница пакет с книги.

Стъклена плъзгаща се врата на голям супермаркет. Тя се отваря и Макс излиза – багажът му е допълнен с две шарени книжни торби.

ИНТ. АПАРТАМЕНТ/СПАЛНЯ – ДЕН

Макс влиза, оставя вестниците и книгите на леглото и занася кесиите с храна в кухнята. Сваля дрехите и навлича халат.

Нарежда си закуска върху метална табла и се настанява удобно в леглото. Сипва натурален сок във висока стъклена чаша и разопакова сандвич.

Замира за момент – професионален навик. Вече съсредоточен, се пресяга за първото издание.

МАКС (З/К)

Така... Военното министерство поръчва на гениален учен – някой си ФРАНК, да създаде робот, способен да замени "пушечното месо".

Макс пресяга за дистанционното и пуска телевизора.

ЕКСТ. ГРАДСКИ ПАРК – ДЕН

Предават от мястото на събитието – в градския парк започва демонстрация срещу роботите и военната техника.

Някакъв репортер говори нещо по микрофона пред камера. Зад него – гора от палатки. Хора щъкат във всички посоки.

Импровизирана естрада, от която се носи неистовия вой на рокгрупа.

Тълпата размахва лозунги: "Подкрепете движението за защита на мира!", "Прави любов, а не война!", "Долу роботите, да живеят хората!" Скандира се нещо неразбираемо.

Костюмиран, възпълен и зализан ОРАТОР се качва на трибуна.

ОРАТОР

(с апломб)

Тези мръсници нарушават принципите на гражданското общество! Опитват се да вършат неща, които не са им позволени! Чухте ли? Майсторят работи-човекоубийци!

(размахва юмрук)

...Но ние ще им дадем да разберат! Не сме ли сила?

Ораторът прави широко движение с ръка, което напомня жест на Цезар, изправил се пред легионите си.

ИНТ. АПАРТАМЕНТ/СПАЛНЯ - ДЕН

Макс изключва телевизора. На лицето му е изписано отегчение, но в очите му се чете тревога.

Тарашува между книгите, които си е купил, издърпва компакт диск, на който пише - "Съвременни оръжия", и го поставя в плеъра.

На дисплея на лаптопа се появяват демонстрации на оръжия - от пистолети и автомати до супермодерни танкове, самолети, подводници, ракети, роботи и пр.

Спира видеото и разлиства дебелите книги - информатика, роботика, кибернетика. Подхваща книга, оставя я, взема научно списание, после друго.

Навън се смрачава. Макс затваря очи, притиска ги - уморен е. Затръшва книгите с яд.

МАКС

Далеч съм от тази материя!...

ИНТ. АПАРТАМЕНТ/СПАЛНЯ - УТРО

Макс бавно и с неохота се подготвя за пътуване - глади дрехи, подрежда ги в куфар. По някое време спира, изправя се и се замисля.

МАКС (З/К)

Нарушавам спокойния си живот заради съмнителна новина?

(въздъхва)

Е, щом става дума за Голямото плато...

ЕКСТ/ИНТ. САМОЛЕТ - НОЩ

Силует на огромен презокеански самолет, висящ над облаците.

В салона е полупразно и спокойно. Двигателите едва доловимо бучат.

Замисленото лице на Макс е осветено от слаба лампичка. Подпрял е глава и полупритворил очи.

ЕФЕКТ

Въртящ се глобус. Червена нишка пълзи като змия и описва маршрута на Макс. Тя прекосява голяма част от земното кълбо - дълго пътуване.

Червената нишка се изгубва в огромна по размери равнинна територия, в която няма и следа от цивилизация.

ЕФЕКТ/КРАЙ

ЕКСТ. ШОСЕ/РАВНИНА - ДЕН

АВТОМОБИЛ се движи на фона на сив, призрачен пейзаж. На предното стъкло - надпис: "Рентакар". Шофьорът е Макс.

ИНТ. В КОЛАТА - ДЕН

Макс управлява, като от време на време хвърля уморен поглед настрани, за да се разсее. Покрай прозореца прелитат борови горички, пусти тревни полета...

Няколко дъждовни капки предвещават дъжд. Хоризонтът е току пред предното стъкло.

ЕКСТ. ШОСЕ - НОЩ

Колата е спряла на импровизирана отбивка. Макс обляга глава назад и се опитва да заспи.

ЕКСТ. ШОСЕ - УТРО

Макс се събужда. Пали колата. Примигва и търка очи, за да се разсъни напълно. Потегля.

Небето просветлява.

Покрай пътя прелита табела: "ГОЛЯМОТО ПЛАТО".

МАКС
(въздъхва)
Най-сетне...

ЕКСТ. ВОЕНЕН ПОСТ – УТРО

Мъгла. В далечината се мерзелее бетонна будка. Зеленикава ограда – перпендикулярна на шосето, стига до хоризонта.

Макс спира предпазливо пред зеленикавата порта. Излиза, прави няколко крачки и подава документите си на дежурния ОФИЦЕР в камуфлажна униформа и пистолет на кръста, появил се пред караулката.

Без да му обръща особено внимание, офицерът поема хартийките и внимателно проучва съдържанието им. Проницателно изглежда Макс със сивите си безизразни очи.

Влиза в будката.

Макс го наблюдава как говори по телефона, подписва нещо, слага печати. Чувства се неловко. Опитва се да не нервничи. Пристъпва от крак на крак, прокарва ръка по косите си, леко навел глава.

Най-накрая офицерът излиза стегнато и му подава документите.

ОФИЦЕРЪТ
(с тон, нетърпящ
възражение)
Продължавате, докато стигнете
първото разклонение, и поемате по
него. То ще ви отведе където
трябва. Вдясно. Вдясно!

Умълчан, Макс се насочва обратно към колата.

Стоманените врати се отдръпват. Автомобилът поема към портала. Стрелва се в строго охраняваната зона, а превъртелите гуми оставят димна следа.

ИНТ. В КОЛАТА – УТРО

Колата се движи по изоставено полуобрасло шосе. Макс напразно се взира ту наляво, ту надясно, за да съзре някакви военни обекти. На лицето му се чете отчаяние – иска му се да се откаже от тази авантюра.

Пътят прави плавен завой. Макс съзира невзрачно разклонение – черен път. Намалява, за да не изпусне отбивката. Поема бавно през запустелите поля.

Постепенно пред погледа му изплува дива горичка-храсталак. Полуприкрита от нея – продълговата едноетажна тухлена ВИЛА с няколко прозореца. Част от стените са вкопани в земята. Плосък циментов покрив – плоча. Някакви антени.

Вижда се, че по-нататък освен сивия утринен хоризонт там друго няма.

ЕКСТ. ВИЛА – ДЕН

Колата спира на около 50 метра преди вилата. Макс слиза и бавно се насочва нататък.

Неочаквано съзира самотна човешка фигура. Полупрегърбен ВЪЗРАСТЕН ЧОВЕК в кафяв домашен пуловер, сив сукнян панталон, на краката – чехли, мете двора с метла с дълга дръжка.

Човекът също го забелязва. Той спира да работи, изправя се, подпира се на метлата и оглежда изпитателно новодошлия.

Макс се доближава.

МАКС

(изкашля се и се опитва да говори силно)

Добро утро, господине. Търся... военната база на Голямото плато. Дали не съм объркал пътя?

Човекът го изслушва недоверчиво, но накрая му махва дружелюбно.

На Макс му "просветва". Щраква с пръсти!

МАКС (З/К) (CONT'D)

Това не може да е никой друг... Освен ФРАНК!

ИНТ. ВИЛА/ХОЛ – ДЕН

Макс седи на диван в просторен и светъл хол. Крайно озадачен е. Несъзнателно стиска в ръка пропуска, подпечатан от военния.

ФРАНК

(отчетливо, меко)

Вие сте журналистът от ИК, който пожела да ни погостува. Искате да научите нещо повече за базата ни.

Да направя ли по едно кафе? После
ще си поговорим...

Франк тупва подлакътника на креслото, става и излиза през
летящата врата.

Макс оглежда стаята:

А) Цялата предна стена с посока – изток, представлява огромен
прозорец от дебело стъкло. Той се плъзга надолу чак до пода,
като така изпълнява ролята и на входна врата – авангардно
архитектурно решение.

Б) Отдясно – друг, по-малък прозорец. Подът е покрит с
полиран мрамор. Диван е опрян до стената, разделяща хола от
другите помещения в къщата. Ориентиран е срещу прозореца
врата, през която е влязъл Макс. Макс седи по средата на
дивана.

В) Пред дивана – ниска правоъгълна полирана масичка. От
лявата и дясната ѝ страни – две кресла, оформящи холната
гарнитура, която е тапицирана със зеленикавокафява кожа.

Г) Между креслото отдясно и дивана има цвете с огромни листа,
поставено в керамична саксия с естествен цвят.

Д) Вляво отзад – летяща врата от естествено дърво. Между
прозореца-врата и летящата врата стената е в диагонал и е
покрита с огромен и тънък телевизионен екран с размерите на
фототапет.

Макс поглежда към хартийката, което държи в ръка. Съзира
печата с военните белези, въздъхва, клати глава, стъва я и я
слага в джоба си. Вади бележник и писалка и ги поставя на
масата, като ги намества успоредно спрямо едно друго – навик.

Появява се и Франк, който носи две кафета.

Сяда. Сръбват.

МАКС

(предпазливо, но делово)

Господин Франк, в редакцията на ИК
са обезпокоени от новината, че тук
се правят експерименти с
човекоподобни роботи за военни
цели. Опитите били в напреднала
фаза. Ние разбираме, че
правителството стои зад вас и ви
подкрепя, но липсата на информация,
която да успокои общественото
мнение, ни кара да мислим, че
нещата не са... лицеприятни. Военна
тайна, разбира се, трябва да
съществува, обаче данъкоплатците са
в правото си да знаят какво се
прави с парите им и дали резултатът

от експериментите няма да се обърне
срещу самите тях.

Франк слуша внимателно. Усмива се, сякаш на себе си. След това се мръщи. Става и отива до прозореца. Обръща се към Макс.

ФРАНК

Искам да ви усведомя. Военната база на Голямото плато всъщност... не е военна база. Ние сме частна фирма и получаваме помощ от правителството за охрана на дейността си. В замяна предлагаме достъп до своите разработки и при интерес от срещнатата страна поемаме задължението да ги приспособяваме за нуждите на отбраната.

МАКС

Могат ли да се убедя с очите си? До този момент бях сигурен, че тук се произвеждат машини, предназначени да водят бойни действия. Колко напред в усъвършенстването им може да се стигне, ако изобщо предметът на дейността ви съвпада с моите предварителни представи?

ФРАНК

(спокойно, но категорично)
Нямахме намерение да правим изявления... Не сме против пресата, но си имаме правото на тайна.

МАКС

(настойчиво)
Да, но... Какво общо има това с оръжията, предназначени да убиват? Колкото и секретни да са те, не би трябвало да остават извън контрол.

Франк се замисля. На лицето му се чете досада. Заглежда се в Макс – симпатичен му е. Сяда на мястото си. Личи си, че взема важно решение.

ФРАНК

(категорично, но спокойно)
Оръжията са напад. Лично аз никога не бих се заел с направата им...

Обръща глава към летящата врата, водеща към помещенията в къщата и извиква.

ФРАНК (CONT'D)

МА-УНИ! Дошли са ни гости. Би ли ни сервирали нещо за закуска или

каквото ти самата решиш?

Макс се озърта, но не вижда никого.

ФРАНК (CONT'D)

Предполагате, че се опитвам да се измъкна от отговорност, като демонстрирам единствено отрицателното си отношение към военните разработки. Разбира се, бих могъл да заявя, че все някой трябва да произвежда оръжия и няма причина този някой да не съм аз. Така че не се налага да търся морално оправдание...

Покрай Франк минава лека сянка и застава пред масичката. Силует на млада жена – МА-УНИ, около 20 годишна, слаба и стройна, по полупрозрачна рокля, държи в ръце табла за сервиране.

ФРАНК (CONT'D)

...не мислете, че тук се правят някакви специални оръжия. Ако питате мен, бъдещето на оръжията е в създаването на такива системи, които не засягат живота и здравето на човека, а само временно го обезвреждат. Аз съм изцяло "за" хуманните оръжия, ако изобщо трябва да има оръжия...

Жената се навежда и започва да сервира.

ФРАНК (CONT'D)

(насърчително)

Макс, запознайте се с дъщеря ми!

МА-УНИ

(чисто и ясно)

Здравейте. Казвам се МА-УНИ.

МАКС

(крайно смутен)

А..., Макс.

Внезапно показалото се зад облак утринно слънце заблестява право в очите на Макс. Той инстинктивно примигва и извива глава. Когато отново отваря очи, МА-УНИ вече е излязла.

МАКС (З/К) (CONT'D)

Дъщеря ли?

Макс иронизира, давайки си сметка за възрастта на Франк и младостта на жената.

МАКС (З/К) (CONT'D)

Виждали сме ги такива "дъщери"...
Външният вид на Франк не издава
перверзност, но... кой знае?

Макс насочва погледа си към Франк. Темата за оръжията е по
важна.

МАКС (CONT'D)

(леко раздразнен)

Нима смятате, че едно оръжие може
да бъде хуманно? "Оръжие" и
"хуманност" са несъвместими.
Лично аз не мога да си представя
такова словосъчетание - "хуманно
оръжие".

Франк го наблюдава скришом. После отклонява поглед и
заговорва нравоучително.

ФРАНК

Мирът няма алтернатива. Но оръжия е
имало и ще има. Сега се работи
върху системи, които неутрализират
противника без вредни за него
последиви. Неговата
жизнеспособност, физическо и
психическо състояние не трябва да
пострадват.

МАКС

(уморено)

Опитвате се да ме убедите, че
системите, които разработвате,
отговарят на тези условия -
хуманност и безобидност. В същото
време твърдите, че не сте в
състояние да ми покажете образци от
новата си техника поради
изискването за секретност. Може и
така да е, но как да обясня това на
обикновените хора?

Франк поглежда намръщено часовника, говорейки сякаш на себе
си.

ФРАНК

Цял живот търся решение на този
проблем. Всъщност, двоумях се дали
да ви разведа из базата, за да ви
покажа отделни образци от новата ни
техника. Но... няма да го направя!
Защото за вас сторих повече.

(троснато)

Много повече. Показах ви това,
което действително трябва да се
види и което досега никой не е
виждал. Постарах се да ви бъда

полезен!

Франк рязко се изправя.

Крайно изненадан, Макс също е принуден да стане.

ЕКСТ. ВИЛА - ДЕН

Макс се качва на колата и ядосан от сприхавата реакция на Франк поема по обратния път.

ЕКСТ. АПАРТАМЕНТ/ТЕРАСА НА КУХНЯТА - ДЕН

Макс седи на пода на терасата в йогистка поза, облякъл небрежно незакопчана риза с къси ръкави и платнени панталонки. Припича се с отпуснато тяло на следобедното слънце на фона на безоблачното небе и примижва срещу светлината. Около него на пода са разхвърляни заглавия: "История на египетската цивилизация", "Съвременни концепции за духа", "Философия и наука", подобни.

МАКС (З/К)

Е, изпратих на Боби "горещия" материал. Но думите на Франк не излизат от главата ми. Показал ми бил "много повече"? "Много повече" КАКВО?...

ИНТ. АПАРТАМЕНТ - ДЕН

Макс разтребва жилището - бърше прах, събира боклук, преподрежда помещенията.

Случайно се поглежда в огледалото и си се представя в ролята на камериерка - с престилка и боне. Усмивва се - това не е работа за него.

Облича се и излиза да се поразтълче.

ЕКСТ. УЛИЦА - ДЕН

Макс се разхожда безцелно по улицата и оглежда витрините на лъскавите магазини. Жените го проследяват с погледи, но той не им обръща внимание.

Минава покрай някакво барче. Вижда свободна маса и решава да влезе. Отвън се вижда как сяда до прозореца.

ИНТ. БАРЧЕ - ДЕН

Макс седи на маса до прозореца. Идва сервитьорка, със служебна усмивка взема поръчката му и по същия приятен, но неангажиращ начин, поднася поръчаното питие.

Посетителите говорят помежду си.

ЕКСТ. БАРЧЕ - ДЕН

Макс наблюдава минувачите през прозореца на барчето. Подпряното му с ръка лице е замислено. Постоява още малко, оглежда се, въздъхва, изправя се и излиза.

ЕКСТ. УЛИЦА - ДЕН

Макс крачи спокойно. Минава покрай витрината на поредния магазин. Погледът му случайно се насочва към пластмасовите манекени, рекламиращи дамско бельо.

Макс спира като закован. Гледа хипнотизирано полуголите тела.

ЕФЕКТ

Фонът зад изправените манекени просветва с ярка светлина.

ЕФЕКТ/КРАЙ

Минава време, минувачите го заглеждат. Някои се поусмихват.

Макс тръсва глава. Овладява се и се отдалечава.

ИНТ. АПАРТАМЕНТ/ХОЛ - ПРИВЕЧЕР

Макс стои до прозореца. Едната му ръка е на кръста, с другата държи чаша с кехлибарено питие. Вперил е неவிждащ поглед в небостъргачите отсреща. На лицето му е изписано огромно напрежение.

Макс с нарастваща възбуда започва да крачи насам-натам.

МАКС

(кара се на себе си)

Задачата ми бе да си отворям очите за човекоподобен робот. ЧО-ВЕ-КО-ПО ДО-БЕН!

Това ми набиваше в главата Боби. А аз си представях голяма, метална,

бронирана, тежка, грубовата,
глупава и грозна... МАШИНА.

Макс спира. Гледа неவிждащо, очите му се присвиват -
изключително важно прозрение.

МАКС (CONT'D)
(неочаквано делово)
ПРЕКАЛЕНО Е ХУБАВА, ЗА ДА Е ЧОВЕК!

ИНТ/ЕКСТ. АПАРТАМЕНТ - СУТРИН

Макс взема душ, избръсва се. Старателно пълни куфар с дрехи.
Облича се. Оглежда се за последно и излиза от стаята.

Заклучва и тръгва надолу по стълбите с куфар в ръка.

ЕКСТ. ВИЛА - ПРИВЕЧЕР

Макс слиза от колата и тръгва крадешком към постройката. На
лицето му са изписани страх и нетърпение.

Прозорците на вилата хвърлят снопове лъчи върху тревата. Макс
приближава и спира пред входа. Стъклената врата го "усеща" и
се спуска автоматично.

ИНТ. ВИЛА/ХОЛ - ПРИВЕЧЕР

Франк и Мауни са се разположили на меката мебел и беседват.
Франк седи на обичайното си място. МА-УНИ - на средата на
дивана, кръстосала крак връз крак. Фигурката ѝ е точно срещу
вратата.

При влизането му двамата обръщат глави и прекъсват разговора
си.

Макс застава на прага и застива.

Макс е втренчил поглед в МА-УНИ:

А) Изражението на МА-УНИ - като на човек, изненадан от нещо,
което не го застрашава.

Б) Яркосини, огромни, леко издължени очи. Присвити, дебнещи,
котешки. Дълги, черни кукленски мигли.

В) Коса - руса, златиста, права, стигаща до раменете, с рязко
очертан бретон.

Г) Пръсти на ръцете - дълги, тънки, фини; дълъг, прав,
тъмночервен маникюр.

Д) Fino гъвкаво телце. Талийка – ужасно тънка.

Е) Бедра – оголени, невероятно нежни, крехки, гладки, кльощави. Крака – един връз друг, напъхани в мъхести пантофи.

Ж) яркочервено кожено елече със супермодерен дизайн, облечено на голо и незакопчано отпред; високо изрязани гащета от същата лъскава материя

МА-УНИ се е отпуснала спокойно върху облегалката, но създава впечатление, че всеки момент може да скочи с невероятна жизненост.

ФРАНК

(радостно възбуден)

Макс! Отново си при нас? Заповядай,
чувствай се като у дома си.

Франк скача и предлага на Макс да седне – завърта свободното кресло към масата. Суети се около Макс.

МАКС кима смутено и сяда тежко. Следи МА-УНИ бялото на очите си.

МА-УНИ е очарована от неочакваната за нея визита. Наблюдава изпитателно, но и с интерес Макс.

Неловка ситуация.

МА-УНИ става.

МА-УНИ

Е... аз отивам да приготвя нещо
специално за случая!

Гласът ѝ е ясен, чист, мек...

За миг в полезрението на Макс попадат кльощавите ѝ светлошоколадови бедра. Очите му я проследяват, докато тя изчезва зад вратата.

Чрез жест Франк подканя Макс да се настани на мястото, където допреди малко е седяла МА-УНИ. Макс променя местоположението си.

ФРАНК

(с въодушевление)

Прочетох статията ти с удоволствие.
Дори аз не бих могъл да я напиша по
добре...

Макс го слуша учтиво, но разсеяно. Погледът му е привлечен от влизащата в този момент МА-УНИ. Тя държи метална табла, върху която са подредени кристални чаши, бутилка с кехлибарена течност, тънка лъскава кутийка... Застава пред масата и започва да нарежда нещата върху огледалния ѝ плот.

МАКС (З/К)

Не съм виждал жена с такава
чудовищна красота!...
Жена? Жена?! Това не е женско
тяло, не е човешка плът! Робот,
наблъскан с електроника? Или кой
знае...

МА-УНИ се движи особено - като изпълняваща тайнствен ритуал.
Движенията ѝ са изразителни, плавни, но окото лесно може да
ги разчлени на множество по-прости движения.

МА-УНИ привършва със сервирането. С елегантен жест на ръката
ѝ поканва.

МА-УНИ

Моля, заповядайте!

Оставя таблата на масичката и сяда свойски - по турски на
фотьойла. Макс не може да се сдържи и я поглежда между
краката.

ФРАНК

(вдига чаша)

За нашия гост!

МА-УНИ си налива странна синя течност от тънка лъскава
кутийка. Смучи от стъклена чаша посредством сламка.

Макс трудно задържа погледа си върху нея. Красотата ѝ го
влудява.

По някое време тя става и излиза.

ФРАНК (CONT'D)

Красавица! Жалко, че няма да мога
да ѝ бъда дълго време полезен...

(отпива)

МА-УНИ е гордостта на живота ми.

(помълчава)

След като дойде, значи си се
досетил за някои работи...

МАКС

(прокашля се)

Да...

Франк става, разхожда се.

ФРАНК

(простичко, но уверено)

МА-УНИ не е човек!

МАКС

А само една... машина?

ФРАНК

(недоволно)

Не! Не! МА-УНИ не е машина. В това се опитвам да убедя хората... Но примитивът в мисленето трудно се изкоренява.

МА-УНИ влиза и сядва. Поглежда ги с любопитни очи.

ФРАНК (CONT'D)

Щом си дошъл по собствена инициатива, едва ли ще искаш да си тръгнеш веднага. Ще ни погостуваш, нали?

МА-УНИ поглежда Макс. После Франк. Изглежда въодушевена. Хваща свойски Макс за ръката.

МА-УНИ

Ела, ще ти покажа стаята ни за гости.

ИНТ. ВИЛА/КОРИДОР – ВЕЧЕР

Вратата към коридора се отваря. МА-УНИ прави жест той да я последва.

Макс се учудва, когато вижда многостаен осветен коридор с няколко врати. Минават покрай първата отляво.

МА-УНИ

(простичко)

Тук живее баща ми.

Надничат.

Кабинет – ярко осветен. Старинен стил, с тежко махагоново бюро и библиотека, покриваща цялата насрещна стена с книги, всички изработени с еднакви по цвят кожени подвързии. От лявата страна на бюрото – семпла кушетка. Зад бюрото виси оригинална картина, къса ловджийска пушка, както и ловен трофей – еленови рога.

Продължават и спират до следващата врата.

МА-УНИ (CONT'D)

(гордо)

Тук живея аз.

Стая – цялата в бяло: голямо пухено легло, огледало в старинен стил, гардероб. В стаята няма остри ръбове: всички мебели, включително и стените, са тапицирани с бяла материя. Ъглите са заоблени. По-миниатюрните вещи имат точно определени места в меко облицованите шкафчета.

Продължават. МА-УНИ отваря последната врата отляво на коридора.

МА-УНИ (CONT'D)

Ето я стаята ни за гости. Малка е,
но се надяваме да ти хареса.

Влизат за кратко. Макс оглежда стаичката.

Спалня, шкафче, масичка, гардероб, огледала и всякакви дреболии. Малка баня. Всичко е чисто и подредено.

От другата страна на коридора се вижда вито стълбище. Кухня бар с голям плот. Стъклена врата, водеща към външен гараж.

Връщат се по обратния път. МА-УНИ върви пред Макс - стегнато, енергично и секси. Той я наблюдава скришом.

Влизат в хола. Там Франк седи и отпива. Сядат.

МАКС

Уютно жилище. Тук се чувствам
превъзходно!

ИНТ. ВИЛА/СТАЯ НА МАКС - ВЕЧЕР

Макс влиза. Крайно уморен, ляга по гръб направо с дрехите, слага ръце зад главата и се втренчва с немиждащ поглед в тавана.

МАКС (З/К)

Опасни оръжия? Самоходни бронирани
роботи?

(клати глава)

Бедният Боби!

ЕКСТ. ВИЛА - УТРО

Макс, облякъл бяла риза и черен панталон, изнася бели пластмасови столове и масичка, и ги поставя на няколко метра пред вилата върху зелената равна полянка. Сяда и търпеливо изчаква да се появят неговите домакини. Изражението на лицето му и стойка на тялото - човек, подготвил се за важна делова среща, и сигурен, че тя няма да му избяга.

Пред него е разтворен "Тълковен речник" на думата "машина". Макс хвърля поглед на следния текст: "Машината е механизъм, който извършва някаква работа, като преобразува енергия." Заинтригуван, Макс прелиства. Там пише: "Механизъм - вътрешното устройство на машина."

Макс се ядосва на установената глупост и подхвърля книгата на масата.

Появява се и Франк, носещ кафета. Макс и Франк сядат. Отпиват.

ФРАНК

...Правили сме хиляди преработки в кинематичните й програми, само защото не ни задоволяваше начина, по който МА-УНИ стоеше, ходеше, говореше. Сега МА-УНИ не може да направи некрасиво движение, да застане в некрасива поза. Тя просто... НЕ ЗНАЕ как да го направи.

МА-УНИ се появява на плъзгащата се стъклена врата. Приближава със секси походка. Облечена е в стил "шейсетте" - минижуп, а над широкия кожен колан, откривайки голо тънкото й кръстче - къса памучна фланелка. Леки кожени сандали. Косата й е катраненочерна, гладка, до раменете, с бретон - толкова дълъг, че почти й закрива очите.

Прекосява тревата и се отпуска на свободния стол, кръстосвайки бедра. Подпира глава с облакътена на масата ръка и се наглася да слуша.

Франк говори нещо. Макс е "изключил" слуха си и следи МА-УНИ с бялото на очите си.

Лицето й е в полупрофил - тя не гледа към нито един от тях. Очите й са полупритворени от големите черни мигли и създава впечатление, че спи.

Макс се вглежда по-внимателно и за свой ужас установява, че зениците й са насочени право към него - тя го наблюдава скришом.

МА-УНИ се включва в разговора. Очите й изведнъж оживяват - отварят се широко, въртят се във всички посоки, примигват нетърпеливо, смеят се, стават за миг сериозни, после пак се смеят.

Ръцете й жестикулират, помагайки й да изкаже ония думи, които според нея би трябвало да са най-важните в речта й. Те се разтварят, прибират, извиват, протягат и отдръпват. Цялото й тяло се движи - усуква, огъва, подскача...

МАКС (З/К)

С какви думи да опиша държането на МА-УНИ? Може би "танцува", или по скоро "играе театър"...

МА-УНИ става за нещо си и се прибира в къщата.

МАКС (CONT'D)

Франк... МА-УНИ според мен е радиоуправляема кукла. Толкова

естествено е поведението й...
Дяволски добър кукловод я командва
отстрани.

Франк се замисля.

ФРАНК

Макс, тези дни ми предстои
посещение в базата. МА-УНИ ще
остане тук. Надявам се нейното
самостоятелно присъствие да те
убеди в противното.

ЕФЕКТ

Камерата се издига и показва "резиденцията" на Франк от птичи
поглед, Изгледът придобива характер на карта на местността.

Пустата равнина е прорязана от тънката нишка на изоставеното
шосе. Минавайки покрай самотната постройка на Франк, то води
на североизток, като в далечината се мяркат миниатюрните
постройки на някакво градче - фирмата-база. На юг е пустош -
равнина, чийто край не се вижда. На север - пак равнина; тук
таме тъмнеят горички. На запад - криволичещата лента на пътя
към военния пост, а оттам - към "цивилизацията".

ЕФЕКТ/КРАЙ

ЕКСТ. ПОЛЕ - ДЕН

Макс и МА-УНИ се разхождат по полска пътечка. Зад тях остава
смаляващата се вила.

МАКС (З/К)

Аз и МА-УНИ сами в пустошта?...
Този Франк ми има невероятно
доверие.

МА-УНИ върви нетърпеливо напред. Облечена е като Пипи дългото
чорапче: на единия си крак е нахлузила късо чорапче, на
другия - дълъг до основанието на бедрото, опънат от жартуер,
закачен за късите й гащета. Косата ѝ е с две стърчащи
настрана плитки.

МА-УНИ върви с особена походка - леко скокливо, сякаш на
краката си има надянати пружини. Изкуствените мускули на
краката ѝ се напрягат, релефът им се очертава и Макс през час
се заглежда в тях.

Отклоняват се от пепелявия път и прекосяват изпъстрена с
цветя поляна. МА-УНИ се радва на природата - подскача и се
върти насам-натам като щура, а тялото ѝ изненадва Макс с
непривични за човешката физика пози.

Тя побягва, имитира балетни стъпки, пробва гимнастически

фигури - салта, подскоци; закатерва се по самотно дърво, ходи на ръце, танцува.

Спира рязко, поглежда изпитателно Макс, за да прецени ефекта, който смята, че поражда върху него. И продължава да върви, като през цялото това време не спира да говори за нещо си.

МАКС (З/К) (CONT'D)

Що за машина е това? Разсъждава като професор по логика, а пък се отдава на детски щуротии. Шантава работа...

ЕКСТ. ПОЛЕ - ДРУГ ДЕН

Небето е мрачно и навъсено - тъмни ниски облаци, почти нощ. Вали студен, пороен дъжд.

Макс е облечен в черен непромокаем дъждобран. Черни гумени ботуши. Голям черен чадър в ръка.

МА-УНИ - по къса блузка и минижупче от червена непромокаема материя. Коса - руса.

МА-УНИ шляпа из калните локви с боси крака. Голяма локва. МА УНИ неочаквано скача в нея. Кляка. Сяда в калната вода, пляска с ръце и се залива от смях. Тялото ѝ се покрива с кални пръски.

Макс стърчи с чадъра до локвата, трепери от студ и се чуди как да постъпи.

МА-УНИ се изправя и изтръсква капките от косата и тялото си. Прекрачва локвата и продължава по пътя, ръкомахайки и разговаряйки с него за нещо си.

МАКС (З/К)

Франк ме смайва с визията си за машината. Но не, тази негова "кукла" не е машина! Тя е...

(спира)

...ОНОВА, КОЕТО ИДВА СЛЕД МАШИНАТА!

Макс гледа след силуета на МА-УНИ, която върви напред и се кълчи сексапилно, заобикаляйки локвите.

ИНТ. ВИЛА/ХОЛ - ДЕН

Франк и МА-УНИ са облечени в екипи на базата. Франк оставя на масичката ФЛАШ-ПАМЕТ. Двамата казват "довиждане" на Макс и излизат.

Макс наблюдава отдалечаващите се фигурки през прозореца.

В далечината – на около десетина километра, проблясват покривите на миниатюрни пострройки – базата, където е създадена МА-УНИ.

Макс се отпуска на дивана, обляга лакти на колене и подпира брадичка с длани. Пред него стои чашка с димящо кафе.

МАКС (З/К)

Франк и МА-УНИ отиват в базата за последните тестове на...

"машината".

Макс включва и екранът светва.

ИНТ. ДИЗАЙНЕРСКО СТУДИО – ДЕН

Зала със стени, покрити с фотоси, скици; скулптури – на жени. Пред големи монитори спокойно и съсредоточено работят художници. Те оформят външността на женско тяло сантиметър по сантиметър.

Виждат се първите, най-груби щрихи на някакъв орган. Те стават все по-определени до момента, когато се превръщат в триизмерни изображения и които от своя страна се превъплътяват в изкуствена плът. Тази "плът" бива моделирана по предварително зададен алгоритъм, като постепенно придобива окончателната си форма.

Тялото на МА-УНИ е готово. Придобило е вида на полупрозрачна виртуална статуя – върху въртящ се пиедестал. Всеки орган е с отличаващ го цвят: стомахът-резервоар, разположен в гръдния кош, – бял, нервната система – жълт, мозъкът – светлосив. "Белите дробове" – светлосин. Те служат за охлаждане на организма, а не за дишане.

Мускулите са полупрозрачни. Скелетът е с цвят на алуминий. Не е точно копие на човешки скелет – по-изящен и стилизиран е.

Нов орган – бял на цвят и с формата на бъбрек, е разположен в таза – "резервен мозък". В него се актуализира съдържанието на главния мозък посредством кабел. Вижда се как информацията циркулира между двата мозъка.

Отделителна система липсва. Липсва и полова система с изключение на съвкупителните органи, които конструктивно са детайлно разработени.

Върху всеки орган са нанесени надписи: фирмения знак на изработилото ги предприятие, дата на производство, указания за ползване – с миниатюрни цветни буквички.

ИНТ. ИЗПИТАТЕЛЕН СТЕНД – ДЕН

На специален стенд биват огъвани, извивани и усуквани кости и мускули. Чупят се ръце, късат се тъкани или се поставят във вани с течен азот или кипяща вода. Една ръка толкова бързо свива и разгъва пръстите си, че едва се забелязва самото движение.

ИНТ. ВИРТУАЛЕН ТРЕНАЖОР - ДЕН

Поредната експериментална кукла е поставена в специален тренажор, на който е обучавана на основните модели на човешко поведение. Отчетлив глас задава кратки команди.

На голям екран се вижда как експерименталната кукла отиграва разнообразни житейски ситуации - на улицата, в магазини, учреждения, заведения. Мимики, жестове, поза, диалози с познати и непознати, защита в деликатни и опасни ситуации...

ИНТ. НАУЧНОИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ЦЕНТЪР/КОРИДОР - ВЕЧЕР

Екип от учени в стерилни скафандри се движат по коридора, камерата ги следва. Спират пред шлюзова камера. Вратата се отваря. Влизат.

Върху малка поставка лежи неголяма гумена сива топка, смачкана наполовина и с отвор по средата - копие от мозъка на МА-УНИ. Податлив на натиск. Една ръка, облечена в стерилна ръкавица, се протяга и го докосва. Вдига го - изглежда, че тежи не повече от един-два килограма.

ИНТ. ВИЛА/ХОЛ - ВЕЧЕР

Макс е възхитен, но и поуплашен. Прокарва пръсти по косата, слага ръце на кръста. Спира, върти се насам-натам. Тръска глава, продължава да се разхожда.

МАКС

Тези учени дават ли си сметка за същността на тяхната пластмасова кукла? Компютрите управляват банките, производството, космическата техника, армията...
Значи тя може да контролира всичко това, стига да поиска?

ИНТ. ВИЛА/ХОЛ - ДЕН

Макс и Франк седят в хола. През прозореца се вижда как МА-УНИ отсервира масичката пред вилата.

ФРАНК

(в настроение да споделя)

И аз - като всяко дете - мечтаех да
направя нещо велико през живота си.
Родил се бях беден. Обаче открих в
себе си талант. Като ти казвам
талант, разбирай ТАЛАНТ...

Макс е допрял ръка до ухото си и внимателно слуша монолога на Франк.

ФРАНК (CONT'D)

...Не всички, които участват в
проекта МА-УНИ, са запознати с
нейната истинска същност!
От всички нива на йерархията само
най-последното ниво - няколкото
колеги, които отговарят
непосредствено за комплексната
разработка на тялото, е запознато с
МА-УНИ в подробности...
За някои неща обаче зная само аз.
Все пак големият творец има право
на тайни.

МАКС

(с тревога)

Франк, няма ли тази "машина" да ни
се изплъзне от контрол?

Франк става и започва да се разхожда нервно.

ФРАНК

(замислено, но твърдо)

От нас зависи. Ние сме нейните
създатели. Ако се окажем недостойни
родители и допуснем нашите пороци
да преминат в нея, нищо хубаво не
ни очаква.

(отправя изпитателен

поглед към Макс)

Трябва да се работи по този въпрос,
Макс.

Макс слуша мълчаливо.

МАКС (З/К)

Явно съм нужен на Франк... Но за
какво? Имам чувството, че се опитва
да прехвърли върху плещите ми
някаква отговорност...

Макс се заглежда в далечината.